

РЕШЕНИЕ

№ 4514

гр. София, 06.07.2023 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

**АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, XIII КАСАЦИОНЕН
СЪСТАВ**, в публично заседание на 09.06.2023 г. в следния състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: Миглена Николова

**ЧЛЕНОВЕ: Даниела Гунева
Младен Семов**

при участието на секретаря Александра Вълкова и при участието на прокурора Милен Ютеров, като разгледа дело номер **3102** по описа за **2023** година докладвано от съдия Даниела Гунева, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 208 и сл. от Административнопроцесуалния кодекс /АПК/, във връзка с чл. 63, ал. 1, изр. второ от Закона за административните нарушения и наказания /ЗАНН/.

Образувано е по касационна жалба на директор на Регионална дирекция „Автомобилна администрация“ [населено място] /РД“АА“/ против Решение № 1687/13.05.2022г., постановено по АНД № 738/2022 г. по описа на СРС, 111-ти с-в, с което е отменено НП № 42-0003055 от 06.12.2021 г. на директор на РД "Автомобилна администрация" – С., с което на основание чл. 93, ал. 1, т. 1 от Закона за автомобилните превози на Л. Ц. Б. от [населено място] е наложена административно наказание глоба в размер на 2000 лв. за нарушение на чл. 58 ал.1 т.3 от Наредба № 11/31.10.2002г. за международен автомобилен превоз на пътници и товари.

В жалбата се съдържат оплаквания за неговата незаконосъобразност. Според касатора съдът не е приел всички доказателствата – извлечение от разчитаща програма на Т., от

която се доказва, че именно Л. Б. е бил водач на автобуса, а е дал вяра на част от тях. Твърди се безспорно доказване на осъществяване на допуснатото нарушение в посочения в АУАН и НП момент, а именно че водачът Б. не е притежавал валидна карта за квалификация към момента на проверката.

Моли се за отмяна на оспореното решение.

В съдебно заседание касаторът не се явява, не се представлява.

Ответникът по касационната жалба – Л. Ц. Б., редовно и своевременно призован за съдебно заседание, не изпраща представител, депозира писмен отговор по касационната жалба и молба, с която го поддържа и претендира разноски по списък.

Представителят на СГП дава заключение, че жалбата е неоснователна.

Касационният състав на съда, след като обсъди събраните по делото доказателства, наведеното от жалбоподателя касационно основание, доводите и становищата на страните и като извърши на основание чл. 218, ал. 2 от АПК служебна проверка на валидността, допустимостта и съответствието на обжалваното съдебно решение с материалния закон, намира за установено следното:

Касационната жалба е подадена в законоустановения срок, от надлежна страна, за която съдебният акт е неблагоприятен и е процесуално допустима.

Разгледана по същество, се явява неоснователна.

Предмет на съдебен контрол пред СРС е НП № 42-0003055 от 06.12.2021 г. на директор на РД "Автомобилна администрация" – С., с което на основание чл. 93, ал. 1, т. 1 от Закона за автомобилните превози на Л. Ц. Б. от [населено място] е наложена административно наказание глоба в размер на 2000 лв. за нарушение на чл. 58 ал.1 т.3 от Наредба № 11/31.10.2002г. за международен автомобилен превоз на пътници и товари. Като административно нарушение са преценени обстоятелствата, че на 31.10.2022г. около 11:50ч. в [населено място], на [улица] автогара „С.“, извършва международен превоз на пътници по редовна автобусна линия от [населено място], РИталия до [населено място] с автобус „С.“, с рег. [рег.номер на МПС], като при проверката се констатира, че водачът не отговаря на изискването да притежава валидна карта за квалификация на водача, като последната му карта издаден на 26.11.2015г. е била валидна до 06.11.2020г., установено и след извършена справка в информационния масив към ИА“АА“.

За да отмени обжалваното НП, районният съд приема, че от посочените в АУАН и НП обстоятелства, касаещи извършеното нарушение е видно, че към 11:50ч. на 31.10.2021г. Б. е извършвал международен превоз на пътници. Този факт, според съда не се потвърждава от събраните гласни и писмени доказателства, като от техния анализ се извежда извод, че действително Б. е извършвал такъв превоз и с карта за квалификация на водача, която не е била валидна към процесната дата, но в по-ранни часове, а не в момента, посочен в оспорения акт. Разпитаните свидетели- Д. Б.-актосъставител и М. Я. – служител на РД "Автомобилна администрация" – С. сочат, че цитираният час не посочва часа на извършената проверка, а часа на извършване на

превоза от конкретно лице, както и че към този момент автобусът е бил управляван от друго лице, което е преценено от съда като отсъствие на годен субект на административното нарушение.

Решението е валидно, допустимо и правилно като краен резултат.

Административно-наказателната отговорност на Л. Б. е ангажирана на основание чл. 93, ал. 1, т. 1 от Закона за автомобилните превози, предвиждащ наказание глоба от 2000 лв. при първо нарушение за водач на моторно превозно средство, който извършва обществен превоз или превоз за собствена сметка на пътници и товари без издадено за моторното превозно средство удостоверение за обществен превоз на пътници или товари, заверено копие на лиценз на Общността, разрешение, документ за регистрация или други документи, които се изискват от регламент на европейските институции, от този закон и от подзаконовите нормативни актове по прилагането му. От правна страна е мотивирана с нарушение на чл. 58, ал. 1, т. 3 от Наредба № 11/31.10.2002 г. на МТС за международен превоз на пътници и товари, според която за международен превоз на пътници и товари водачът на МПС трябва да притежава валидно удостоверение за психологическа годност по смисъла на наредбата по [чл. 152, ал. 1, т. 2 от Закона за движението по пътищата](#).

Видно от съдържанието на АУАН и НП, отговорността на лицето е ангажирана за друго нарушение – такова по чл. 58 ал.1 т.4 от Наредбата, според която водачът следва да притежава валидна карта за квалификация на водача по смисъла на наредбата по [чл. 76, ал. 5 от Закона за автомобилните превози](#), именно Наредба № 41 от 4.08.2008 г. за условията и реда за провеждане на обучение на водачите на автомобили за превоз на пътници и товари и за условията и реда за провеждане на изпитите за придобиване на начална квалификация.

По делото няма спор относно отразените в НП факти, а именно, че на 31.10.2021 г. в [населено място], Б. е управлявал автобус като е извършвал международен превоз на пътници без да притежава валидна карта за квалификация на водача, установено от разпечатка на карта на водача, от която е видно, че същият е управлявал между 01.30 и 10.00ч. на посочената дата, но не и към момента на извършване на проверката.

При тези данни фактически и доказателствено обоснован е изводът на районния съд, че извършването на вмененото на санкционираното лице административно нарушение не е доказано по безспорен и несъмнен начин. Административнонаказателно отговорните лица, които могат да бъдат субекти на конкретното административно нарушение са само и единствено водачите - физически лица и за свое лично виновно поведение, които като фактически извършители на превоз, без изискуем документ, отговарят/носят лична административнонаказателна отговорност.

Отделно от изложеното, настоящата инстанция счита за нужно да посочи, че при провеждането на административното производство е допуснато съществено нарушение на процесуалните правила, засягащи правото на защита на наказаното лице, тъй като между фактическите обстоятелства и нормата, за нарушение на която е подведен под отговорност Б. е налице съществено несъответствие. Както бе посочено по-горе в АУАН и НП е посочена за нарушена разпоредбата на чл. 58 ал.1 т.3 от Наредбата, а вместо това като диспозитив е изписан фактическия състав на разпоредбата на чл. 58 ал.1 т.4 от Наредбата. Двете разпоредби визират различни обстоятелства, за наличието на които следва водачът следва да притежава съответните

и различни документи, които ги удостоверяват. Посочената за нарушена е материалноправната разпоредба на чл. 58, ал.1, т.3 от Наредба № 11/02г на Министъра на транспорта и съобщенията, която установява конкретни изисквания на които следва да отговарят водачите на ППС осъществяващи международен превоз на товари- да притежават валидно удостоверение за психологическа годност по смисъла на наредбата по чл. 152, ал. 1, т. 2 от Закона за движението по пътищата;. Същевременно АНО е приел за осъществен административнонаказателния състав на чл. 58, ал.1, т.4 ЗАВП и на основание тази санкционна норма е наложил на превозвача -търговец, административно наказание - имуществена санкция в размер на 2000 лв., съгласно диспозитивната част на НП. Всъщност липсва корелация между описаното нарушение и цифровата квалификация на същото.

Обжалваното НП е незаконосъобразно по своето съдържание не съответства на изискванията за форма, досежно задължителните реквизитите по чл. 57, ал.1, т.6 и т.7, вр.т.5 от ЗАНН, с които не е съобразено. При издаването му АНО е допуснал съществено процесуално нарушение, което се състои в неправилна правна квалификация на нарушението, като такова осъществяващо елементите на административно-наказателен състав по чл. 93, ал.1, т.3 ЗАВП.

По тези съображения решението на въззивния съд следва да се потвърди.

Предвид изхода на делото, на ответника следва да бъде присъдено адвокатско възнаграждение. Съгласно разпоредбата на чл. 63д, ал. 1 и, ал. 3 от ЗАНН в съдебните производства страните имат право на присъждане разноски по реда на АПК. Съгласно представен списък и доказателства за плащане , на ответника следва да се присъдят 450 лв./четиристотин и петдесет лева/

Водим от горното и на основание чл. 221, ал. 2, предл. първо от АПК , АССГ, 13 касационен състав

РЕШИ:

ОСТАВЯ В СИЛА Решение № 1687/13.05.2022г., постановено по АНД № 738/2022 г. по описа на СРС, 111-ти с-в.

ОСЪЖДА Регионална дирекция „Автомобилна администрация“ [населено място] /РД“АА“/ да заплати на Л. Ц. Б. сумата от 450 лв./четиристотин и петдесет / разноски по делото.

Решението не подлежи на обжалване и протестиране.

ПРЕДСЕДАТЕЛ:

ЧЛЕНОВЕ: 1.

2.

